

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΑ
ΚΑΙ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΣΤΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ
ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΚΡΗΤΗΣ (ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΕΤΟΣ 1983 - 1984)**

*Α ρ θ ρ ο 1.

1. Τὰ μαθήματα τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Κρήτης κατανέμονται σὲ ὀκτὼ αὐτοτελῆ ἀκαδημαϊκὰ ἐξάμηνα.

Τὰ μαθήματα διδάσκονται τουλάχιστον δύο, κατὰ κανόνα ὅμως τρεῖς, ὥρες τὴν ἐβδομάδα καὶ ἔχουν διάρκεια ἑνὸς ἐξαμήνου, κατὰ τὴν ἔννοια τῆς ἐπόμενης παραγράφου.

2. Κάθε ἐξάμηνο ἀποτελεῖται ἀπὸ δεκαεξί (16) ἐκπαιδευτικὲς ἐβδομάδες καὶ περιλαμβάνει τουλάχιστον δεκατρεῖς (13) πλήρεις ἐβδομάδες γιὰ διδασκαλία καὶ δύο (2) γιὰ ἐξετάσεις.

3. Τὸ ἐξάμηνο ποὺ περιλαμβάνει τὶς διακοπὲς τῶν Χριστουγέννων λέγεται χειμερινὸ καὶ ἀρχίζει τὴν πρώτη ἐργάσιμη μέρα τοῦ Ὀκτωβρίου. Τὸ ἐξάμηνο ποὺ περιλαμβάνει τὶς διακοπὲς τοῦ Πάσχα λέγεται ἑαρινὸ καὶ λήγει στίς 30 Ἰουνίου τὸ ἀργότερο. Ἄν ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ πρώτου ἐξαμήνου καθυστερήσει, ἢ διάρκειά του περιορίζεται ἀντίστοιχα, δὲν μπορεῖ ὅμως νὰ εἶναι μικρότερη ἀπὸ δεκατρεῖς (13) ἐβδομάδες.

*Α ρ θ ρ ο 2.

Μέσα στὸ χειμερινὸ ἐξάμηνο ἡ Σχολὴ ἢ τὰ Τμήματα ἢ οἱ Τομεῖς ὀρίζουν ἕναν ἀκαδημαϊκὸ σύμβουλο γιὰ κάθε φοιτητῆ. Ἔργο τοῦ συμβούλου εἶναι νὰ πληροφορεῖ τὸν φοιτητῆ σχετικὰ μὲ κάθε ζήτημα ποὺ ἀφορᾷ τὶς σπουδὲς του. Ἡ Σχολὴ, τὰ Τμήματα ἢ οἱ Τομεῖς καθορίζουν τὸν τρόπο ἐνημέρωσης καὶ πληροφόρησης τῶν φοιτητῶν.

Ὁ φοιτητῆς κατὰ τὴ διάρκεια τῶν δύο πρώτων μηνῶν ἀπὸ τὸν ὄρισμὸ τῶν συμβούλων μπορεῖ μὲ αἴτησή του νὰ ζητήσῃ ἀλλαγὴ τοῦ συμβούλου του.

*Α ρ θ ρ ο 3.

1. Ὁ φοιτητῆς μὲ αἴτησή του, ποὺ ὑποβάλλεται τὸ ἀργότερο ὡς τὸ τέλος τῆς τρίτης ἐβδομάδος μετὰ τὴν ἔναρξη τοῦ ἐξαμήνου, ἐγγράφεται στὰ μαθήματα ποὺ θὰ παρακολουθήσει.

2. Ο φοιτητής, με έγγραφη δήλωσή του, έχει δικαίωμα να αποσυρθεί από μάθημα στο οποίο έχει εγγραφεί, εφόσον τηρείται ή διάταξη του άρθρου 2, που προβλέπει ελάχιστον αριθμό μαθημάτων για κάθε εξάμηνο. Η δήλωση πρέπει να έχει κατατεθεί το αργότερο ως το τέλος τῆς ενδέκατης εβδομάδας του αντίστοιχου εξαμήνου. Στην περίπτωση αυτή η έγγραφη του φοιτητή στο μάθημα από το οποίο απορρίπτεται θεωρείται ότι δεν έχει γίνει.

Άρθρο 4.

1. Η εκτίμηση τῆς επίδοσης τῶν φοιτητῶν σὲ κάθε μάθημα γίνεται με γραπτή ἢ προφορική ἢ γραπτή καὶ προφορική εξέταση κατὰ τὴν κρίση τοῦ διδάσκοντος, ὕστερα ἀπὸ συνεννόηση διδασκόντων καὶ διδασκομένων.

Πρόσθετο κριτήριο στὶς παραδόσεις μπορεῖ νὰ εἶναι εἰδικὴ ἐργασία σὲ θέμα ποὺ ὀρίζεται ἀπὸ τὸν διδάσκοντα. Ἡ ἐκπόνηση γραπτῆς ἐργασίας εἶναι προαιρετικὴ καὶ μπορεῖ νὰ ἐπηρεάσει θετικὰ τὴν τελικὴν ἐκτίμηση τῆς ἐπίδοσης τῶν φοιτητῶν. Στὰ σεμινάρια, ἂν δὲν διεξαχθεῖ εξέταση, ἡ ἐπίδοση τοῦ φοιτητῆ κρίνεται ἀπὸ τὴν ποιότητα τῆς γραπτῆς ἐργασίας καὶ τὴν ἐνεργὸ συμμετοχὴ του.

Ἄλλες τυχὸν διαδικασίες (π.χ. ἐνδιάμεσες δοκιμασίες) μποροῦν νὰ καθορίζονται ἀπὸ τὸν Τομέα, ὕστερα ἀπὸ εἰσήγηση τοῦ διδάσκοντος.

2. Τὸ περιεχόμενον τῆς διδασκαλίας κάθε μαθήματος καὶ οἱ διαδικασίες ἐκτίμησης τῆς ἐπίδοσης τῶν φοιτητῶν ἀνακοινώνονται στοὺς φοιτητὲς ὡς τὸ τέλος τῆς τρίτης ἐβδομάδας ἀπὸ τὴν ἑναρξὴ τοῦ εξαμήνου. Ταυτόχρονα ὑποδεικνύεται ἀπὸ τοὺς διδάσκοντες ἡ βασικὴ βιβλιογραφία τοῦ μαθήματος, ἡ ὁποία κατατίθεται στὴ Γραμματεία τῆς Σχολῆς μαζί με διαγράμματα τοῦ περιεχομένου τοῦ μαθήματος.

Άρθρο 5.

1. Ἡ βαθμολογία σὲ κάθε μάθημα ἐκφράζεται με τὴν βαθμολογικὴ κλίμακα ἀπὸ μηδὲν (0) ἕως δέκα (10). Βάση ἐπιτυχίας εἶναι ὁ βαθμὸς πέντε (5).

2. Ἡ βαθμολογία τοῦ πτυχίου συνάγεται ἀπὸ τὸν μέσο ὄρο τῶν βαθμῶν σὲ ὅλα τὰ μαθήματα ποὺ ἀπαιτοῦνται γιὰ τὴν ὀλοκλήρωση τῶν σπουδῶν. Βαθμὸς πτυχίου πάνω ἀπὸ 8,5 ἕως καὶ 10 χαρακτηρίζεται ὡς «Ἀριστα», πάνω ἀπὸ 6,5 ἕως καὶ 8,5 χαρακτηρίζεται ὡς «Λίαν Καλῶς» καὶ ἀπὸ 5 ἕως 6,5 χαρακτηρίζεται «Καλῶς».

Άρθρο 6.

1. Τελικὲς ἐξετάσεις σὲ κάθε μάθημα διεξάγονται δύο φορές σὲ τρεῖς ἐξεταστικὲς περιόδους, ποὺ ἔχουν διάρκειαν δύο ἐβδομάδων.

Ἡ πρώτη ἐξεταστική περίοδος εἶναι στό πρῶτο δεκαπενθήμερο τοῦ Φεβρουαρίου, ἡ δεύτερη ἐξεταστική περίοδος στό δεύτερο δεκαπενθήμερο τοῦ Ἰουνίου καί ἡ τρίτη ἐξεταστική περίοδος μέσα στό μήνα Σεπτέμβριο.

2. Φοιτητής πού ἀποτυγχάνει σέ ἕνα μάθημα ἔχει δικαίωμα νά ἐπανεξετασθεῖ στό μάθημα αὐτό μόνο κατὰ τήν περίοδο τῶν τελικῶν ἐξετάσεων τοῦ ἐπόμενου Σεπτεμβρίου. Ἀποτυχία καί στή δεύτερη τελική ἐξέταση σημαίνει ὀριστική ἀποτυχία στό μάθημα.* Σέ περίπτωση ὀριστικῆς ἀποτυχίας, ὁ φοιτητής μπορεῖ νά ἐγγραφεῖ κατὰ τὸ ἐπόμενο (ἢ ἄλλο) ἐξάμηνο σέ μάθημα πού ἀνήκει στό ἴδιο γνωστικό ἀντικείμενο ἢ, ἂν τὸ μάθημα εἶναι ἐπιλεγόμενο, σέ μάθημα τοῦ ἴδιου ἢ ἄλλου γνωστικοῦ ἀντικειμένου.

3. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐγγραφή σέ μάθημα τοῦ ὁποίου ἡ ὕλη συμπίπτει ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει μὲ τήν ὕλη μαθήματος πού ἔχει ἤδη περάσει ὁ φοιτητής, ἐκτὸς ἂν πρόκειται γιά μάθημα ὑψηλότερης βαθμίδας, κατὰ τὰ ὀριζόμενα στό ἄρθρο 12.

4. Ἡ βαθμολογία κάθε μαθήματος κατατίθεται στή Γραμματεία τῆς Σχολῆς μέσα σέ δεκαπέντε μέρες μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐξεταστικῆς περιόδου.

* Ἀ ρ θ ρ ο 7.

Ἡ Σχολή ἢ οἱ Τομεῖς μποροῦν, ἂν κρίνουν ὅτι ὑπάρχει ἀνάγκη, νά ἐπαναλάβουν τήν προσφορά τοῦ ἴδιου μαθήματος σέ συνεχόμενα ἐξάμηνα.

Γιά τήν ἐπιλογή τοῦ μαθήματος αὐτοῦ ἰσχύει ὁ περιορισμός πού διατυπώνεται στό ἄρθρο 6, παρ. 3.

* Ἀ ρ θ ρ ο 8.

Ἡ Σχολή καταρτίζει «Ὁδηγὸ Σπουδῶν», στὸν ὁποῖο περιλαμβάνονται πίνακες μαθημάτων πού προσφέρονται κατὰ τὰ δύο ἐξάμηνα κάθε ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους μὲ σύντομη περιγραφή τοῦ περιεχομένου τους, τὰ ὀνόματα τῶν διδασκόντων, ἂν εἶναι γνωστά ἐγκαίρως, καί κάθε ἄλλη πληροφορία πού θά διευκολύνει τὸ φοιτητὴ στὶς σπουδές του. Ὁ Ὁδηγὸς διανέμεται στοὺς φοιτητές, ὅταν ἀρχίζει τὸ χειμερινὸ ἐξάμηνο.

* Ἀ ρ θ ρ ο 9.

Στὴ διάρκεια τῶν τριῶν πρώτων ἐτῶν τῶν σπουδῶν του ὁ φοιτητής ὀφείλει νά ἐγγράφεται, καί νά ὑποβάλλεται στὶς ἀντίστοιχες ἐξετάσεις, σέ ὄχι λιγότερα ἀπὸ τέσσερα (4) καί ὄχι περισσότερα ἀπὸ ἐννέα (9) μαθήματα σέ κάθε ἐξάμηνο. Κατὰ τὸ τέταρτο ἔτος τῶν σπουδῶν του ὁ φοιτητής ὀφείλει νά ἐγγραφεῖ καί νά ὑποβληθεῖ στὶς ἀντίστοιχες ἐξετάσεις σέ ὀκτῶ (8) τουλάχιστον μαθήματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δύο (2) τουλάχιστον κατὰ τὸ ὄγδοο ἐξάμηνο σπουδῶν.

* Ἴσχύει μόνο γιά τοὺς πρωτοετεῖς 1982 καί παλαιότερους.

Στους αριθμούς αυτούς συνυπολογίζεται και η ξένη γλώσσα, εστω και αν ο φοιτητής έχει απαλλαγή από την παρακολούθησή της κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 10.

Άρθρο 10.

1. Οι μαθητές οφείλουν, ως το τέλος των σπουδών τους, να έχουν μάθει την αγγλική ή τη γαλλική ή τη γερμανική ή την ιταλική γλώσσα, εφόσον προσφέρεται ή διδασκαλία των γλωσσών αυτών στη Φιλοσοφική Σχολή, σε βαθμό που να μπορούν να κατανοούν συγγράμματα τῆς ἐπιστήμης τους γραμμένα σε μίαν από τις γλώσσες αυτές.

2. Τα μαθήματα των ξένων γλωσσών διδάσκονται τρεῖς ὥρες τὴν ἑβδομάδα σε προοδευτική σειρά τεσσάρων εξαμηνιαίων μαθημάτων.

3. Ὁ πρωτοεισαγόμενος φοιτητής πού δὲν κατέχει καμιάν ἀπὸ τὶς παραπάνω γλώσσες οφείλει νὰ παρακολουθήσει τὰ μαθήματα μιᾶς ἀπὸ αὐτὲς κατὰ τὰ πρῶτα τέσσερα ἐξάμηνα τῶν σπουδῶν του καὶ νὰ ἐπιτύχει στὶς ἀντίστοιχες ἐξετάσεις. Ὁ μέσος ὅρος τῶν βαθμῶν στὰ τέσσερα μαθήματα συνυπολογίζεται ὡς ἓνας βαθμὸς γιὰ τὴν ἐξαγωγή τοῦ μέσου ὅρου τῆς βαθμολογίας τοῦ πτυχίου.

4. Ὁ πρωτοεισαγόμενος φοιτητής πού κατέχει μίαν ἀπὸ τὶς γλώσσες τῆς παρ. 1 ἐξετάζεται στὴ γλώσσα αὐτὴ ἀπὸ διμελῆ ἐπιτροπή, ἀποτελούμενη ἀπὸ ἓναν διδάσκαλο τῆς ἀντίστοιχης γλώσσας καὶ ἓνα μέλος τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ εἰσηγηθεῖ στὴ Σχολὴ τὴν ἀπαλλαγὴ του ἀπὸ τὴν παρακολούθηση τῶν μαθημάτων τῆς ξένης γλώσσας καὶ νὰ τὸν βαθμολογήσει στὴ γλώσσα αὐτή, ἢ μπορεῖ νὰ τὸν ἐντάξει σὲ ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ προχωρημένα μαθήματα τῆς ἴδιας γλώσσας.

5. Μὲ τοὺς ἴδιους ὅρους εἶναι δυνατὴ ἡ παρακολούθηση μαθημάτων καὶ δεύτερης ξένης γλώσσας ἢ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν παρακολούθησή της. Ἡ ἐπιτυχία στὴ δεύτερη ξένη γλώσσα συνεπάγεται πίστωση τοῦ φοιτητῆ μὲ ἕξι (6) ὥρες ἐλεύθερης ἐπιλογῆς.

Άρθρο 11.

1. Ὅλα τὰ μαθήματα πού διδάσκονται στὴ Φιλοσοφική Σχολὴ ἐντάσσονται σὲ μίαν ἀπὸ τὶς ἑξῆς τρεῖς βαθμίδες: (α) Αὐτοτελεῖς ἀσκήσεις, (β) Παραδόσεις, καὶ (γ) Σεμινάρια. Καὶ στὶς τρεῖς βαθμίδες τὰ μαθήματα εἶναι κατὰ κανόνα τρίωρα.

2. (α) Αὐτοτελεῖς ἀσκήσεις ὀνομάζονται τὰ ἀνεξάρτητα μαθήματα πού ἀποσκοποῦν στὴν παροχὴ ἢ ἐμπέδωση βασικῶν ἢ γενικῶν γνώσεων καὶ γίνονται, κατὰ τὸ δυνατό, σὲ μικρὲς ὁμάδες φοιτητῶν.

(β) Παραδόσεις ὀνομάζονται τὰ μαθήματα στὰ ὁποῖα παρουσιάζεται ἐποπτικά μία εὐρεία περιοχὴ ἐνὸς γνωστικοῦ ἀντικειμένου καὶ ὁ σχετικὸς

μὲ αὐτὴν ἐπιστημονικὸς προβληματισμὸς, μέρος τῶν ὁποίων μπορεῖ νὰ εἶναι εἰδικὲς ἀσκήσεις.

(γ) Σεμινάρια ὀνομάζονται τὰ μαθήματα στὰ ὁποῖα οἱ διδασκόμενοι, μὲ τὶς ὀδηγίες τοῦ διδάσκοντος, ἐρευνοῦν ἓνα εἰδικὸ θέμα μὲ τὴ βοήθεια τῆς σχετικῆς ἐπιστημονικῆς βιβλιογραφίας.

3. Στὸν κατάλογο τῶν προσφερόμενων μαθημάτων τῆς Σχολῆς οἱ ἀσκήσεις ἀριθμοῦνται ἀπὸ τὸ 1 ὠς τὸ 99, οἱ παραδόσεις ἀπὸ τὸ 100 ὠς τὸ 199 καὶ τὰ σεμινάρια ἀπὸ τὸ 200 ὠς τὸ 299.

4. Τὰ μαθήματα τῶν ξένων γλωσσῶν ἐντάσσονται στὴν κατηγορία τῶν ἀσκήσεων.

Ἄ ρ θ ρ ο 12.

1. Ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ ἀπονέμει πέντε πτυχία, πὸ ἀντιστοιχοῦν στοὺς πέντε Τομεῖς τῆς Σχολῆς: (α) Κλασικῶν Σπουδῶν, (β) Μεσαιωνικῶν καὶ Νεοτέρων Σπουδῶν, (γ) Ἱστορίας, (δ) Ἀρχαιολογίας, καὶ (ε) Παιδαγωγικῶν Σπουδῶν.

2. Γιὰ τὴν ἀπόκτηση ὁποιοῦδήποτε πτυχίου ἀπαιτεῖται ἡ παρακολούθηση καὶ ἐπιτυχὴς ἐξέταση σὲ ὀρισμένο ἀριθμὸ ἐξαμηνιαίων μαθημάτων, πὸ συμποσοῦνται σὲ ἑκατὸν πενήντα ἕξι (156) ὥρες ἐβδομαδιαίας διδασκαλίας. Ἀπὸ τὸν συνολικὸ αὐτὸν ἀριθμὸ ὥρῶν οἱ ἑκατὸν τριάντα δύο (132) εἶναι ὥρες μαθημάτων τῶν ὑποχρεωτικῶν γνωστικῶν ἀντικειμένων τοῦ κάθε πτυχίου, καὶ οἱ ὑπόλοιπες εἴκοσι τέσσερις (24) εἶναι ὥρες τῶν ἐπιλεγόμενων γνωστικῶν ἀντικειμένων. Διευκρινίζεται ὅτι ὁ φοιτητὴς δικαιούται νὰ αὐξάνει μὲ τὴν ἐλεύθερη ἐπιλογή τὶς ὥρες μαθημάτων τῶν ὑποχρεωτικῶν γνωστικῶν ἀντικειμένων.

Ἀπὸ τὶς ὥρες μαθημάτων τῶν ὑποχρεωτικῶν γνωστικῶν ἀντικειμένων οἱ δέκα ὀκτῶ (18) τουλάχιστον εἶναι ὥρες σεμιναρίων, καὶ οἱ ἐνεήντα (90) τουλάχιστον εἶναι ὥρες παραδόσεων.

3. Δικαίωμα ἐγγραφῆς σὲ σεμινάριο ἔχει ὁ φοιτητὴς πὸ ἔχει ἤδη παρακολουθήσει καὶ ἐξεταστεῖ ἐπιτυχῶς σὲ δύο τουλάχιστον παραδόσεις ἢ τρεῖς ἀσκήσεις τοῦ ἴδιου ἢ παρεμφεροῦς γνωστικοῦ ἀντικειμένου.

Ἡ προτεραιότητα ἐγγραφῆς καθορίζεται ἀπὸ τὸ ἐξάμηνο φοίτησης (π.χ. 8ο, 7ο, 6ο κ.ο.κ.) καὶ ἀπὸ τὸν Τομεᾶ στὸν ὁποῖο ἀνήκει ὁ φοιτητὴς. Σὲ περίπτωση πὸ δὲν ἐκπληρώνονται οἱ παραπάνω προϋποθέσεις, ἀπαιτεῖται συγκατάθεση τοῦ διδάσκοντος.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν στὰ σεμινάρια δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνει τοὺς εἴκοσι (20). Ἄν ὑπάρχει ἀνάγκη, τὸ ἴδιο σεμινάριο ἐπαναλαμβάνεται στὸ ἐπόμενο ἐξάμηνο. Ἵστερα ἀπὸ τὴν πάροδο ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τὴν ἔναρξη τοῦ σεμιναρίου ὁ φοιτητὴς δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ θέμα γιὰ ἐργασία.

Περιορισμοί για τήν έγγραφη σέ παραδόσεις δέν υπάρχουν, έκτος από είδικές περιπτώσεις προαπαιτούμενων μαθημάτων, για τίς όποιες άποφασίζει ό Τομέας ύστερα από είσήγηση του διδάσκοντος.

Άρθρο 13.

1. Για τήν άπόκτηση του Πτυχίου Κλασσικών Σπουδών ό φοιτητής όφείλει νά έχει παρακολουθήσει τίς ώρες μαθημάτων που όρίζονται παρακάτω για κάθε ύποχρεωτικό γνωστικό αντικείμενο, ξένη γλώσσα και έλεύθερη έπιλογή, και νά έχει ύποστει έπιτυχώς τίς σχετικές έξετάσεις και/ή άλλες δοκιμασίες (βλ. άρθρο 4) :

	ώρες
Άρχαία Έλληνική Φιλολογία (ΑΕΦ)	36
Λατινική Φιλολογία (ΛΦ)	21
Βυζαντινή Φιλολογία (ΒΦ)	6
Νεοελληνική Φιλολογία (ΝΕΦ)	12
Γλωσσολογία (Γενική ή Θεωρητική και Ίστορία τής Έλληνικής Γλώσσας) (Γλ)	9
Άρχαιογνωστικά μαθήματα (Άρχαία Ίστορία (ΑΙ) και Άρχαιολογία Προϊστορική και/ή Κλασσική (ΠΑ, ΚΑ) Φιλοσοφία (Συστηματική Φιλοσοφία και/ή Ίστορία τής Φιλοσοφίας)	18
Παιδαγωγική (Παι)	9
Ξένη Γλώσσα	12
Έλεύθερη Έπιλογή	24

Ένέα (9) ή έξι (6) από τίς ώρες τής ΑΕΦ, έξι (6) ή τρεΐς (3) από τίς ώρες τής ΛΦ, τρεΐς (3) από τίς ώρες τής ΝΕΦ και τρεΐς (3) από τίς ώρες τής ομάδας ΑΙ, ΠΑ, ΚΑ είναι ώρες σεμιναρίων.

Τουλάχιστον έξι (6) από τίς ώρες τής ΑΕΦ και έξι (6) από τίς ώρες τής ΛΦ είναι ώρες άσκήσεων θεματογραφίας. Τρεΐς (3) από τίς ώρες τής Παι είναι ώρες άσκήσεων.

Οί ώρες τής ΛΦ μπορούν νά αύξάνονται κατά τρεΐς (3) ή έξι (6) με αντίστοιχη μείωση των ώρων τής ΑΕΦ. Στην περίπτωση αυτή οί ώρες σεμιναρίων τής ΛΦ μπορούν νά αύξάνονται κατά τρεΐς (3), με αντίστοιχη μείωση των σεμιναρίων τής ΑΕΦ. Έπίσης οί ώρες τής ΒΦ και οί ώρες τής Γλ μπορούν νά αύξάνονται κατά τρεΐς (3), με αντίστοιχη μείωση των ώρων τής ΑΕΦ. Στην περίπτωση αυτή τρεΐς (3) ώρες σεμιναρίου τής ΑΕΦ μπορούν νά αντικαθίστανται με σεμιναριακές ώρες τής ΒΦ ή τής Γλ, αλλά σέ καμιά περίπτωση οί ώρες σεμιναρίων τής ΑΕΦ δέν μπορεί νά είναι λιγότερες από έξι (6).

2. Για την απόκτηση του Πτυχίου Μεσαιωνικών και Νεοτέρων Σπουδών ο φοιτητής οφείλει να έχει παρακολουθήσει τις ώρες μαθημάτων που ορίζονται παρακάτω για κάθε υποχρεωτικό γνωστικό αντικείμενο, ξένη γλώσσα και ελεύθερη επιλογή, και να έχει υποστεί επιτυχώς τις σχετικές εξετάσεις ή και άλλες δοκιμασίες (βλ. άρθρο 4) :

	ώρες
Νεοελληνική Φιλολογία (ΝΕΦ)	24
Βυζαντινή Φιλολογία (ΒΦ)	9
Ἀρχαία Ἑλληνική Φιλολογία (ΑΕΦ)	15
Λατινική Φιλολογία (ΛΦ)	9
Γλωσσολογία (Γενική ή Θεωρητική και Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσας) (Γλ)	9
Λαογραφία (Λαο)	9
Ἱστορία τοῦ Θεάτρου (ΙΘ)	9
Βυζαντινή Ἱστορία και/ἢ Ἱστορία Μέσων Χρόνων (ΒΙ, ΙΜΧ)	9
Ἱστορία Νεότερων Χρόνων και/ἢ Νεότερη Ἑλληνική Ἱστορία και/ἢ Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους (ΙΝΧ, ΝΕΙ, ΙΕΚ) ἢ Ἱστορία Ἀφρικῆς (ΙΑφ) ἢ Ἱστορία Ἀράβων (ΙΑ)	12
Φιλοσοφία (Συστηματική και/ἢ Ἱστορία τῆς Φιλοσοφίας)	6
Παιδαγωγική (Παι)	9
Ξένη γλώσσα	12
Ἐλεύθερη Ἐπιλογή	24

Ἐξί (6) ἀπὸ τὶς ὥρες τῆς ΝΕΦ, τρεῖς (3) ἀπὸ τὶς ὥρες τῆς ΒΦ ἢ τῆς ΙΘ, τρεῖς (3) ἀπὸ τὶς ὥρες τῆς Γλ ἢ τῆς Λαο, τρεῖς (3) ἀπὸ τὶς ὥρες τῶν ἱστορικῶν μαθημάτων (ΒΙ, ΙΜΧ, ΙΝΧ, ΝΕΙ, ΙΕΚ, ΙΑ, ΙΑφ) και τρεῖς (3) ἀπὸ τὶς ὥρες τῆς ΑΕΦ ἢ ΛΦ εἶναι ὥρες σεμιναρίων. Τρεῖς (3) ἀπὸ τὶς ὥρες τῆς Παι εἶναι ὥρες ἀσκήσεων.

Οἱ ὥρες τῆς ΒΦ μποροῦν νὰ αὐξηθοῦν σὲ δώδεκα (12), μὲ ἀντίστοιχη μείωση τῶν ὥρῶν τῆς ΝΕΦ σὲ εἴκοσι μία (21). Ἐπίσης οἱ ὥρες τῶν ΒΙ/ΙΜΧ μποροῦν νὰ αὐξηθοῦν σὲ δώδεκα (12), μὲ ἀντίστοιχη μείωση τῶν ὥρῶν ΙΝΧ/ΝΕΙ/ΙΕΚ/ΙΑ/ΙΑφ, καθὼς και οἱ ὥρες τῶν ΙΝΧ/ΝΕΙ/ΙΕΚ/ΙΑ/ΙΑφ σὲ δέκα πέντε (15), μὲ ἀντίστοιχη μείωση τῶν ὥρῶν τῶν ΒΙ/ΙΜΧ.

3. Για την απόκτηση του Πτυχίου Ἱστορίας ὁ φοιτητής οφείλει νὰ παρακολουθήσει τὶς ὥρες μαθημάτων ποὺ ορίζονται παρακάτω γιὰ κάθε υποχρεωτικό γνωστικό αντικείμενο, ξένη γλώσσα και ελεύθερη επιλογή, και νὰ ἔχει υποστεί επιτυχώς τὶς σχετικὲς ἐξετάσεις ἢ και ἄλλες δοκιμασίες (βλ. ἄρθρο 4) :

	ὥρες
'Αρχαία 'Ιστορία ('Ελληνική και Ρωμαϊκή) (ΑΙ)	12
Βυζαντινή 'Ιστορία (ΒΙ)	6
'Ιστορία Μέσων Χρόνων (ΙΜΧ)	6
'Ιστορία Νεότερων Χρόνων (ΙΝΧ)	6
Νεότερη 'Ελληνική 'Ιστορία (ΝΕΙ)	6
'Ιστορία τοῦ 'Ελληνικοῦ Κράτους (ΙΕΚ)	6
'Ιστορία τῆς 'Αφρικῆς (ΙΑφ) καί/ῆ 'Ιστορία τῶν 'Αράβων (ΙΑ)	6
Πρόσθετες ὥρες μαθημάτων 'Ιστορίας ποῦ ἐπιλέγονται μεταξύ τῶν παραπάνω γνωστικῶν ἀντικειμένων	6
'Αρχαία 'Ελληνική Φιλολογία (ΑΕΦ)	18
Λατινική Φιλολογία (ΛΦ)	9
Νεοελληνική Φιλολογία (ΝΕΦ)	12
Κοινωνιολογία καί/ῆ Λαογραφία (Κοι, Λαο)	9
Φιλοσοφία (Συστηματική καί/ῆ 'Ιστορία τῆς Φιλοσοφίας) (Φ)	9
Παιδαγωγική (Παι)	9
Ξένη γλώσσα	12
'Ελεύθερη 'Επιλογή	24

Δώδεκα (12) τουλάχιστον ἀπὸ τις ὥρες τῶν ἱστορικῶν γνωστικῶν ἀντικειμένων εἶναι ὥρες σεμιναρίων. 'Επίσης τρεῖς (3) ἀπὸ τις ὥρες τῶν ΑΕΦ ἢ ΛΦ ἢ ΝΕΦ καί τρεῖς (3) ἀπὸ τις ὥρες τῶν Φ ἢ Κοι ἢ Λαο εἶναι ὥρες σεμιναρίων.

Τρεῖς (3) ἀπὸ τις ὥρες τῆς Παι εἶναι ὥρες ἀσκήσεων. Οἱ ὥρες τῆς ΛΦ μποροῦν νὰ αὐξηθοῦν σὲ δώδεκα (12), μὲ ἀντίστοιχη μείωση τῶν ὠρῶν τῆς ΑΕΦ σὲ δεκαπέντε (15).

4. Γιὰ τὴν ἀπόκτηση τοῦ Πτυχίου 'Αρχαιολογίας ὁ φοιτητῆς ὀφείλει νὰ ἔχει παρακολουθήσει τις ὥρες μαθημάτων ποῦ ὀρίζονται παρακάτω γιὰ κάθε ὑποχρεωτικὸ γνωστικὸ ἀντικείμενο, ξένη γλώσσα καί ἐλεύθερη ἐπιλογή, καί νὰ ἔχει ὑποστῆ ἐπιτυχῶς τις σχετικὲς ἐξετάσεις ἢ καί ἄλλες δοκιμασίες (βλ. ἄρθρο 4) :

	ὥρες
Προϊστορικὴ 'Αρχαιολογία (ΠΑ)	15
Κλασικὴ 'Αρχαιολογία (ΚΑ)	15
Βυζαντινὴ 'Αρχαιολογία (Α)	12
'Ιστορία τῆς Τέχνης τῆς Δύσεως (ΙΤΔ)	9
'Αρχαία 'Ιστορία ('Ελληνική καί Ρωμαϊκή) (ΑΙ)	9
Βυζαντινὴ 'Ιστορία (ΒΙ)	6
'Αρχαία 'Ελληνική Φιλολογία (ΑΕΦ)	18

Λατινική Φιλολογία (ΛΦ)	9
Νεοελληνική Φιλολογία (ΝΕΦ)	12
Φιλοσοφία (Συστηματική και/ή Ίστορία τής Φιλοσοφίας)	12
Παιδαγωγική (Παι)	9
Ξένη γλώσσα	12
Έλεύθερη Έπιλογή	24

Δώδεκα (12) από τις ώρες τῶν μαθημάτων ΠΑ, ΚΑ, ΒΑ (σέ αναλογία 2 - 1 - 1 ἢ 1 - 2 - 1 ἢ 1 - 1 - 2 ἀντίστοιχα), τρεῖς (3) ἀπό τις ώρες τῶν μαθημάτων ΙΤΔ ἢ ΑΙ ἢ ΒΙ καὶ τρεῖς (3) ἀπό τις ώρες τῶν μαθημάτων ΑΕΦ ἢ ΛΦ εἶναι ώρες σεμιναρίων. Τρεῖς (3) ἀπό τις ώρες τῆς Παι εἶναι ώρες ἀσκήσεων.

Οἱ ώρες τῆς ΛΦ μποροῦν νὰ ἀυξηθοῦν σέ δώδεκα (12), μὲ ἀντίστοιχη μείωση τῶν ὠρῶν τῆς ΑΕΦ σέ δεκαπέντε (15).

5. Γιὰ τὴν ἀπόκτηση τοῦ Πτυχίου Παιδαγωγικῶν Σπουδῶν ὁ φοιτητῆς ὀφείλει νὰ ἔχει παρακολουθήσει τις ώρες μαθημάτων πού ὀρίζονται παρακάτω γιὰ κάθε ὑποχρεωτικὸ γνωστικὸ ἀντικείμενο, ξένη γλώσσα καὶ ἐλεύθερη ἐπιλογή, καὶ νὰ ἔχει ὑποστειῖ ἐπιτυχῶς τις σχετικὲς ἐξετάσεις ἢ καὶ ἄλλες δοκιμασίες (βλ. ἄρθρο 4) :

	ῶρες
Συστηματικὴ Φιλοσοφία καὶ Ίστορία τῆς Φιλοσοφίας (Φ)	24
Ψυχολογία (Ψ)	18
Παιδαγωγική (Παι)	18
Κοινωνιολογία (Κοι)	12
Γλωσσολογία (Γενικὴ ἢ Θεωρητικὴ)	6
Άρχαία Έλληνικὴ Φιλολογία (ΑΕΦ)	15
Λατινικὴ Φιλολογία (ΛΦ)	9
Νεοελληνικὴ Φιλολογία (ΝΕΦ)	9
Ίστορία (ὁποιασδήποτε περιόδου)	9
Ξένη γλώσσα	12
Έλεύθερη ἐπιλογή	24

Έξι (6) ἀπό τις ώρες τῆς Φ, τρεῖς (3) ἀπό τις ώρες τῆς Ψ, τρεῖς (3) ἀπό τις ώρες τῆς Παι, τρεῖς (3) ἀπό τις ώρες τῆς Κοι καὶ τρεῖς (3) ἀπό τις ώρες τῆς ΑΕΦ ἢ ΝΕΦ εἶναι ώρες σεμιναρίων. Τρεῖς (3) ἀπό τις ώρες τῆς Παι εἶναι ώρες ἀσκήσεων.

Άρθρο 14.

Ό «κατάλογος τῶν προσφερομένων μαθημάτων» τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς στὸ ἄρθρο 17 εἶναι δυνατὸ νὰ τροποποιεῖται, ὕστερα ἀπὸ ἀπόφαση

τῆς Σχολῆς, με τὴν προσθήκη, τὴν ἀφαίρεση ἢ τὴν ἀντικατάσταση μαθημάτων, ἐφόσον οἱ τροποποιήσεις αὐτὲς ὑπαγορεύονται ἀπὸ τὴν ἀνάγκη διδασκαλίας νέων ἢ εἰδικότερων μαθημάτων, ἢ ὀφείλονται σὲ ἀδυναμία προσφορᾶς ἐνὸς ἢ περισσοτέρων ἀπὸ αὐτά, καὶ οἱ τροποποιήσεις αὐτὲς συνεπάγονται ἀπλή ἐσωτερικὴ ἀνακατανομὴ τῆς διδασκαλίας καὶ δὲν θίγουν τὰ ὀριζόμενα στὸ ἄρθρο 13.

Ἄ ρ θ ρ ο 15.

Ἡ πρὸς ἐξαμηνιαῖα μαθήματα ἰσοδυναμία τῶν ἐτήσιων μαθημάτων, στὰ ὁποῖα ἔχουν ἤδη ἐξετασθεῖ ἐπιτυχῶς οἱ φοιτητὲς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Κρήτης ἢ οἱ μετεγγραφόμενοι σ' αὐτὴν ἀπὸ ἄλλα Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα, στὸ βαθμὸ πού δὲν ρυθμίζεται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 17, ὀρίζεται με ἀπόφαση τοῦ Τομέα ἢ τῆς Σχολῆς.

Ἄ ρ θ ρ ο 16.

Ὅπου στὸ παρὸν ἀναφέρονται ἀποφάσεις τῆς Σχολῆς ἢ Τομέα, οἱ ἀποφάσεις αὐτὲς λαμβάνονται με ἀπλή πλειοψηφία ἀπὸ τὸ σύνολο τοῦ συλλόγου τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς ἢ τοῦ Τομέα καὶ ἐγκρίνεται ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴ Προσωρινῆς Διοικήσεως καὶ Οἰκονομικῆς Διαχειρίσεως ἢ τὴ Σύγκλητο τοῦ Πανεπιστημίου Κρήτης.

Ἄ ρ θ ρ ο 17.

Π ρ ο σ φ ε ρ ὀ μ ε ν α Μ α θ ῆ μ α τ α

ΤΟΜΕΑΣ ΚΛΑΣΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἀ ρ χ α ῖ α	Ἑ λ λ η ν ι κ ῆ Φ ι λ ο λ ο γ ῖ α
10	Α - Δ Ἀ ρ χ α ῖ α Ἑ λ λ η ν ι κ ῆ θ ε μ α τ ο γ ρ α φ ῖ α
11	Ἐ π ι κ ῆ γ λ ῶ σ σ α καὶ ἰ ω ν ι κ ῆ δ ι ἄ λ ε κ τ ο ς
12	Ἀ ρ χ α ῖ α Ἑ λ λ η ν ι κ ῆ μ ε τ ρ ι κ ῆ
16	Π α π υ ρ ο λ ο γ ῖ α
100	Εἰ σ α γ ω γ ῆ σ τ ῆ ν Ἀ ρ χ α ῖ α Ἑ λ λ η ν ι κ ῆ Φ ι λ ο λ ο γ ῖ α
102	Ὁ μ η ρ ο ς
100	Ἡ σ ῖ ο δ ο ς
106	Λ υ ρ ι κ ῆ π ο ῖ ῆ σ η
108	Ἡ ρ ὴ δ ο τ ο ς
110	Θ ο υ κ υ δ ῖ δ η ς
112	Αἰ σ χ ῦ λ ο ς
114	Σ ο φ ο κ λ ῆ ς
116	Εὐ ρ ι π ῖ δ η ς

- 118 Κωμωδία
 120 Ἀττικοὶ ῥήτορες
 122 Πλάτων
 124 Ἀριστοτέλης
 126 Ἑλληνιστικὴ ποίηση
 128 Πεζογραφία ὄψιμης ἀρχαιότητος (Πλούταρχος, Λουκιανὸς κ.λ.)
 200 - 205 Σεμινάρια

Λ α τ ι ν ι κ ῆ Φ ι λ ο λ ο γ ί α

- 10 A - B Λατινικὴ θεματογραφία
 100 Εἰσαγωγή στὴ Λατινικὴ Φιλολογία
 102 Λουκρήτιος
 104 Βιργίλιος
 106 Ρωμαϊκὴ ἐλεγεία
 108 Ἱστοριογραφία τῆς «Χρυσῆς Ἐποχῆς»
 110 Κικέρων καὶ ρωμαϊκὴ ρητορικὴ
 112 Ὀράτιος
 114 Κωμωδία
 116 Πεζογραφία τοῦ «ἀργυροῦ αἰώνα» (Σενέκας, Τάκιτος, Πλίνιος κ.λ.)
 200 - 202 Σεμινάρια

Β υ ζ α ν τ ι ν ῆ Φ ι λ ο λ ο γ ί α

- 10 Παλαιογραφία καὶ κωδικολογία
 100 Εἰσαγωγή στὴ βυζαντινὴ φιλολογία
 102 Ὑμνογραφία καὶ ποίηση
 104 Ἱστοριογραφία
 106 Λόγια κοσμικὴ φιλολογία
 200 - 201 Σεμινάρια

ΤΟΜΕΑΣ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΝΕΟΤΕΡΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ν ε ο ε λ λ η ν ι κ ῆ Φ ι λ ο λ ο γ ί α

- 10 A - B Νεοελληνικὴ γλῶσσα
 100 Ἱστορία τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας
 102 Εἰσαγωγή στὴ νεοελληνικὴ φιλολογία
 104 Εἰσαγωγή στὴν ὑστεροβυζαντινὴ δημῶδη λογοτεχνία
 106 Τοπικὲς ἰδιωματικὲς λογοτεχνίες στὰ πλαίσια τῆς λατινοκρατίας
 108 - 112 Κρητικὴ λογοτεχνία τῆς ἀκμῆς
 114 - 118 Δημοτικὸ τραγούδι
 120 Ἑλληνικὸς διαφωτισμὸς

- 122 - 130 Έπτανησιακή λογοτεχνία
 132 Ρομαντική Σχολή
 134 - 150 Ποίηση του 20ού αιώνα
 152 - 156 Πεζογραφία του 19ου αιώνα
 158 - 170 Πεζογραφία του 20ού αιώνα
 170 - 180 Νεοελληνικό διήγημα
 182 Νεοελληνικό δοκίμιο
 184 - 192 Θεωρία λογοτεχνίας
 192 - 198 Συγκριτική λογοτεχνία
 200 - 205 Σεμινάρια

Γ λ ω σ σ ο λ ο γ ί α

- 100 Είσαγωγή στη θεωρητική γλωσσολογία
 102 Σύγχρονες τάσεις και σχολές της θεωρητικής γλωσσολογίας
 104 Ύφολογία
 106 Ίστορία της ελληνικής γλώσσας
 108 Ίστορική Γραμματική της Έλληνικής Α'
 110 Ίστορική Γραμματική της Έλληνικής Β'
 200 - 201 Σεμινάρια

Λ α ο γ ρ α φ ί α

- 100 Είσαγωγή στη Λαογραφία
 102 Παραδοσιακός δημόσιος και ιδιωτικός βίος
 104 Λαϊκή αφηγηματική λογοτεχνία
 106 Δημοτικό τραγούδι και λαϊκή μουσική
 200 - 201 Σεμινάρια

Ί σ τ ο ρ ί α τ ο υ Θ ε ά τ ρ ο υ

- 100 Είσαγωγή στην έπιστήμη του θεάτρου
 102 Στοιχεΐα από την παλαιότερη ιστορία του ευρωπαϊκού και νεο-ελληνικού θεάτρου
 104 Στοιχεΐα από τη νεότερη ιστορία του ευρωπαϊκού και του νεο-ελληνικού θεάτρου
 106 Εϊδικά κεφάλαια της ιστορίας του θεάτρου και της ιστορίας της ευρωπαϊκής δραματουργίας
 200 - 201 Σεμινάρια

ΤΟΜΕΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ά ρ χ α ί α Ί σ τ ο ρ ί α

- 100 Άρχαϊκή Έλλάδα

- 102 Κλασική Ἑλλάδα
 104 Μακεδονία καὶ ἑλληνιστικοὶ χρόνοι
 110 Ἀρχαϊκὴ καὶ δημοκρατικὴ Ρώμη
 112 Αὐτοκρατορικὴ Ρώμη
 200 - 201 Σεμινάρια
- Βυζαντινὴ Ἱστορία
 100 Πρώιμη βυζαντινὴ περίοδος
 102 Μέση βυζαντινὴ περίοδος
 104 Ὄψιμη βυζαντινὴ περίοδος
 200 - 201 Σεμινάρια
- Ἱστορία Μέσων Χρόνων
 100 Πηγές καὶ μεθοδολογία
 102 Φεουδαρχικὴ κοινωνία
 104 Ἱστορία τῆς Βενετοκρατίας
 100 - 201 Σεμινάρια
- Ἱστορία Νεότερων Χρόνων
 100 Εἰσαγωγή στὴν Ἱστορία τῶν Νεότερων Χρόνων
 102 Οὐμανισμὸς καὶ Ἀναγέννηση στὴν Ἰταλία
 104 Ἡ Εὐρώπη καὶ ὁ Νέος Κόσμος κατὰ τοὺς νεότερους χρόνους
 200 - 201 Σεμινάρια
- Νεότερη Ἑλληνικὴ Ἱστορία
 100 Εἰσαγωγή στὴ μελέτη τῆς Νεότερης Ἑλληνικῆς Ἱστορίας (κοινὸ μάθημα μὲ τὴν I.E.K. 100)
 102 Ὁ Ἑλληνισμὸς ὑπὸ τὴν τουρκικὴ ἐξουσία καὶ ἡ ἐπανάσταση τοῦ 1821, Α'
 104 Ὁ Ἑλληνισμὸς ὑπὸ τὴν τουρκικὴ ἐξουσία καὶ ἡ ἐπανάσταση τοῦ 1821, Β'
 200 - 201 Σεμινάρια
- Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους
 100 Εἰσαγωγή στὴ μελέτη τῆς Νεότερης Ἑλληνικῆς Ἱστορίας (κοινὸ μάθημα μὲ τὴν ΝΕΙ 100)
 102 Ἡ Ἑλλάδα τοῦ Ὄθωνα (1833 - 1862)
 104 Τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος ἀπὸ τὸ 1863 ὡς τὸ 1909
 106 Ἡ Ἑλλάδα τῶν βαλκανικῶν πολέμων καὶ τῆς μικρασιατικῆς καταστροφῆς
 108 Ἡ Ἑλλάδα κατὰ τὴν περίοδο τοῦ μεσοπολέμου

- 110 'Η επικράτηση τῶν ἑλοκληρωτικῶν καθεστώτων στὴν Εὐρώπη
 112 'Ο Β' παγκόσμιος πόλεμος καὶ ἡ μετέπειτα περίοδος
 200 - 201 Σεμινάρια

- Ἱστορία τῆς Ἀφρικῆς
 100 - 103 Παραδόσεις
 200 Σεμινάρια

- Ἱστορία τῶν Ἀράβων
 100 - 103 Παραδόσεις
 200 Σεμινάρια

ΤΟΜΕΑΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

- Προϊστορικὴ Ἀρχαιολογία
 100 Ἐποχὴ τοῦ λίθου
 102 Πρώιμη καὶ μέση ἐποχὴ τοῦ χαλκοῦ. Ἡπειρωτικὴ Ἑλλάδα καὶ νησιὰ
 104 Πρώιμη καὶ μέση ἐποχὴ τοῦ χαλκοῦ. Μινωικὴ Κρήτη
 104 Ἀκμὴ τοῦ μινωικοῦ πολιτισμοῦ
 108 - 109 Μυκηναϊκὸς πολιτισμὸς
 200 - 201 Σεμινάρια

- Κλασικὴ Ἀρχαιολογία
 100 Εἰσαγωγὴ στὴν Ἀρχαιολογία
 102 Εἰσαγωγὴ στὴν Ἱστορία τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Τέχνης
 104 Ἡ τέχνη τῶν ἀρχαϊκῶν χρόνων
 106 Ἡ τέχνη τῶν γεωμετρικῶν χρόνων
 108 Ἡ τέχνη τῆς κλασικῆς ἐποχῆς (ἀρχιτεκτονικὴ, ζωγραφικὴ, ἀγγειο-
 γραφία) Α'
 110 Ἡ τέχνη τῆς κλασικῆς ἀποχῆς (πλαστικὴ) Β'
 112 Ἡ τέχνη τῆς ἑλληνιστικῆς ἐποχῆς (πλαστικὴ, ζωγραφικὴ, ἀρχι-
 τεκτονικὴ, μικροτεχνία)
 114 Ἐπιγραφικὴ καὶ νομισματικὴ
 116 Ρωμαϊκὴ τέχνη.
 200 - 201 Σεμινάρια

- Βυζαντινὴ Ἀρχαιολογία
 100 Παλαιοχριστιανικὴ καὶ πρωτοβυζαντινὴ τέχνη
 102 Μεσοβυζαντινὴ τέχνη
 104 Ἡ τέχνη τῶν παλαιολόγειων χρόνων
 200 - 201 Σεμινάρια

Ίστορία Τέχνης τῆς Δύσεως

- 100 Εἰσαγωγή καὶ διάγραμμα εὐρωπαϊκῆς τέχνης ἀπὸ τὴν Ἀναγέννηση καὶ ἐξῆς. Σχολές, τάσεις, ρεύματα
- 102 Ρωμανικὴ τέχνη
- 104 Γοθτικὴ τέχνη
- 106 Νεότερη εὐρωπαϊκὴ τέχνη
- 200 - 201 Σεμινάρια

Ίστορία τῆς Ἀσιατικῆς Τέχνης

- 100 Εἰσαγωγή στὴν Ἱστορία τῆς Ἀσιατικῆς Τέχνης
- 102 Γενικὴ ἐπισκόπηση τῆς τέχνης τῆς Ἀνατολικῆς Ἀσίας
- 104 Ἱστορία τῆς τέχνης σὲ ἐπιμέρους Ἀσιατικὲς χῶρες
- 200 - 201 Σεμινάρια

ΤΟΜΕΑΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Φιλοσοφία

- 10 Ἀνάλυση φιλοσοφικῶν ὄρων καὶ κειμένων
- 11 Ἀνάγωση φιλοσοφικῶν κειμένων
- 100 Εἰσαγωγή στὴ Φιλοσοφία
- 100 - 110 Ἱστορία τῆς Φιλοσοφίας : Ἀρχαιότητα
- 111 - 115 Ἱστορία τῆς Φιλοσοφίας : Μέσοι χρόνοι
- 116 - 120 Ἱστορία τῆς Φιλοσοφίας : Νεότεροι χρόνοι
- 130 - 140 Συστηματικὴ Φιλοσοφία : Μελέτη τοῦ ἔργου διαφόρων φιλοσόφων
- 150 - 155 Συστηματικὴ Φιλοσοφία : Ἀνάπτυξη ἑνὸς φιλοσοφικοῦ κλάδου
- 160 - 165 Συστηματικὴ Φιλοσοφία : Ἀνάπτυξη εἰδικῶν θεμάτων
- 200 - 204 Σεμινάρια

Ψυχολογία

- 100 Γενικὴ Ψυχολογία
- 102 Πειραματικὴ Ψυχολογία : Μάθηση καὶ μνήμη
- 104 Ἐξελικτικὴ Ψυχολογία
- 106 Κοινωνικὴ Ψυχολογία
- 108 Ψυχολογία τῶν ἀτομικῶν διαφορῶν
- 110 Προσωπικότητα, προσαρμογὴ καὶ παθολογία
- 200 - 201 Σεμινάρια

Παιδαγωγικὴ

- 10 Ἀσκήσεις στὴ διδασκαλία τῶν φιλολογικῶν καὶ ἱστορικῶν μαθημάτων

100	Φιλοσοφία τῆς ἀγωγῆς
102	Ίστορία τῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς ἐκπαίδευσης γενικὰ
104	Ίστορία τοῦ ἑλληνικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος
106	Κοινωνιολογία τῆς ἐκπαίδευσης
108	Παιδαγωγικὴ ψυχολογία μὲ στοιχεῖα ψυχολογίας τοῦ ἐφήβου
110	Θεωρία καὶ πράξη τῆς διδασκαλίας. Προγράμματα, μέθοδοι διδασκαλίας
112	Μεθοδολογία ἔρευνας στὶς ἐπιστῆμες τῆς ἀγωγῆς καὶ στατιστικὴ
115	Ἀξιολόγηση τῆς ἐπίδοσης τῶν μαθητῶν
116	Σχολικὸς ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς
118	Συγκριτικὴ παιδαγωγικὴ
120	Παιδαγωγικὴ τῶν ἐνηλίκων. Διὰ βίου ἐκπαίδευση
122	Οἰκονομικὴ τῆς ἐκπαίδευσης
200 - 201	Σεμινάρια
Κοινωνιολογία	
100	Εἰσαγωγή στὴν κοινωνιολογία
102	Ίστορία τῶν κοινωνιολογικῶν θεωριῶν
104	Πολιτικὴ κοινωνιολογία
106	Κοινωνικοποίηση
200 - 201	Σεμινάρια

Ἄρθρο 18.

1. Γιὰ τὸν ὑπολογισμὸ τῶν ὥρῶν μὲ τὶς ὁποῖες ἔχουν ἤδη πιστωθεῖ οἱ φοιτητὲς τοῦ Πανεπιστημίου Κρήτης ποὺ ἔχουν ἐξεταστεῖ ἐπιτυχῶς σὲ ἐτήσια καὶ ἐξαμηνιαῖα μαθήματα, οἱ ὥρες τῶν ἐτήσιων μαθημάτων πολλαπλασιάζονται ἐπὶ δύο καὶ στὸ γινόμενο προστίθενται οἱ ὥρες τῶν ἐξαμηνιαίων μαθημάτων. Ἄν τὸ σύνολο ποὺ προκύπτει δὲν εἶναι πολλαπλάσιο τοῦ τρία (3), ἀυξάνεται ἢ μειώνεται στὸν πλησιέστερό του μεγαλύτερο ἢ μικρότερο ἀριθμὸ ποὺ εἶναι πολλαπλάσιο τοῦ τρία (3).

2. Οἱ τεταρτοετεῖς φοιτητὲς τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1980 - 1981 ὀφείλουν νὰ παρακολουθήσουν τουλάχιστον δώδεκα (12) ὥρες μαθημάτων σὲ κάθε ἐξάμηνο, δηλαδὴ συνολικὰ τουλάχιστον εἴκοσι τέσσερις (24) ἐξαμηνιαῖες ὥρες. Ἀπὸ τὶς ὥρες αὐτὲς ἑννέα (9) ἢ δώδεκα (12) εἶναι ὥρες σεμιναρίων, ὅπως καθορίζονται παρακάτω γιὰ κάθε πτυχίο. Τρεῖς (3) ὥρες εἶναι ὥρες ἀσκήσεων τῆς Παιδαγωγικῆς. Οἱ ὑπόλοιπες ἑννέα (9) εἶναι ὥρες ἐλεύθερης ἐπιλογῆς, ἐφόσον ὁ φοιτητὴς ἔχει ἤδη καλύψει τὸ σύνολο τῶν ὥρῶν κατὰ γνωστικὸ ἀντικείμενο, ὅπως ἀπαιτεῖται ἀπὸ τὸ πτυχίο του. Σὲ ἀντίθετη περίπτωση, θὰ παρακολουθήσει τὰ μαθήματα ποὺ ἀπαιτεῖ τὸ πτυχίο του, μὲ τὶς τυχρὸν τροποποιήσεις ποὺ ὀρίζονται στὶς ἐπόμενες παραγράφους αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου γιὰ κάθε πτυχίο.

3. Για την απόκτηση του Πτυχίου Κλασικῶν Σπουδῶν οἱ τεταρτοετείς φοιτητὲς τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1980 - 1981 ὀφείλουν νὰ συμπληρώσουν τὸν ἀριθμὸ ὥρῶν ποὺ ὀρίζεται στὸ ἄρθρο 13, παρ. 1, μὲ τὶς ἐξῆς τροποποιήσεις : Ἐξί (6) ὥρες σεμιναρίων ΑΕΦ σὲ γενικὸ σύνολο τριάντα τριῶν (33) ὥρῶν, τρεῖς (3) ὥρες σεμιναρίου ΛΦ, τρεῖς (3) ὥρες σεμιναρίου ΝΕΦ, τρεῖς (3) ὥρες παραδόσεων γενικῆς ἢ θεωρητικῆς Γλ.

4. Για τὴν ἀπόκτηση τοῦ Πτυχίου Μεσαιωνικῶν καὶ Νεοτέρων Σπουδῶν οἱ τεταρτοετείς φοιτητὲς τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1980 - 1981 ὀφείλουν νὰ συμπληρώσουν τὸν ἀριθμὸ ὥρῶν ποὺ ὀρίζεται στὸ ἄρθρο 13, παρ. 2, μὲ τὶς ἐξῆς τροποποιήσεις: Τρεῖς (3) ὥρες τῆς ΝΕΦ, τρεῖς (3) ὥρες τῆς ΒΦ ἢ Γλ ἢ ΛΕΦ, τρεῖς (3) ὥρες τῆς Λαο ἢ ΙΘ καὶ τρεῖς (3) ὥρες Ἱστορίας (ΒΙ, ΙΜΧ, ΙΝΧ, ΝΕΙ, ΙΕΚ) εἶναι ὥρες σεμιναρίων.

5. Για τὴν ἀπόκτηση τοῦ Πτυχίου Ἱστορίας οἱ τεταρτοετείς φοιτητὲς τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1980 - 1981 ὀφείλουν νὰ συμπληρώσουν τὸν ἀριθμὸ ὥρῶν ποὺ ὀρίζεται στὸ ἄρθρο 13, παρ. 3, μὲ τὶς ἐξῆς τροποποιήσεις: Τρεῖς (3) ὥρες τῆς ΑΙ, τρεῖς (3) ὥρες τῆς ΒΙ ἢ ΙΜΧ ἢ ΙΝΧ, τρεῖς (3) ὥρες τῆς ΝΕΙ ἢ ΙΕΚ καὶ τρεῖς (3) ὥρες τῆς ΝΕΦ ἢ Λαο ἢ Κοι εἶναι ὥρες σεμιναρίων.

6. Για τὴν ἀπόκτηση τοῦ Πτυχίου Ἀρχαιολογίας οἱ τεταρτοετείς φοιτητὲς τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1980 - 1981 ὀφείλουν νὰ συμπληρώσουν τὸν ἀριθμὸ ὥρῶν ποὺ ὀρίζεται στὸ ἄρθρο 13, παρ. 4, μὲ τὶς ἐξῆς τροποποιήσεις: Τρεῖς (3) ὥρες τῆς ΠΑ, τρεῖς (3) ὥρες τῆς ΚΑ, τρεῖς (3) ὥρες τῆς ΒΑ ἢ ΙΤΑ καὶ τρεῖς (3) ὥρες τῆς ΑΙ ἢ ΑΕΦ εἶναι ὥρες σεμιναρίων.

7. Για τὴν ἀπόκτηση τοῦ Πτυχίου Παιδαγωγικῶν Σπουδῶν οἱ τεταρτοετείς φοιτητὲς τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1980 - 1981 ὀφείλουν νὰ συμπληρώσουν τὸν ἀριθμὸ ὥρῶν ποὺ ὀρίζεται στὸ ἄρθρο 13, παρ. 5, μὲ τὶς ἐξῆς τροποποιήσεις: Φ εἴκοσι μία (21) ὥρες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες τρεῖς (3) εἶναι ὥρες σεμιναρίου, Ψ δεκαπέντε (15) ὥρες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες τρεῖς (3) εἶναι ὥρες σεμιναρίου. Τρεῖς (3) ἀπὸ τὶς ὥρες τῆς Παι ἢ τῆς Κοι εἶναι ὥρες σεμιναρίου.

8. Ὅλοι οἱ τεταρτοετείς φοιτητὲς τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1980 - 1981 ὀφείλουν νὰ παρακολουθήσουν τρεῖς (3) ὥρες ἀσκήσεων τῆς Παι.

Ἄ ρ θ ρ ο 19.

Μ ε τ α β α τ ι κ ἢ δ ι ά τ α ξ η

Ὅσοι ἀπὸ τοὺς φοιτητὲς τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1980 - 1981 ἔλαβαν προβιβάσιμο βαθμὸ σὲ ἐλεύθερα ἐπιλεγόμενο σεμινάριο, ποὺ προβλεπόταν στὸν Κανονισμὸ Σπουδῶν τοῦ ἔτους ἐκείνου, κατοχυρώνουν τὸ σεμινάριο αὐτὸ σὲ ἀντικατάσταση ἑνὸς ἀπὸ τὰ ὑποχρεωτικὰ σεμινάρια ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸν παρόντα Κανονισμὸ σὲ ὁποιοδήποτε Τομέα.